

26 Μαΐου, 1992

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 & 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΤΡΗ ΑΡΜΕΥΤΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 798/91).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Μεταθέσεις — Αποκλειστική αρμοδιότητα των διοικητικών οργάνων να εκτιμήσουν τις ανάγκες της Υπηρεσίας — Πρέπει να προηγείται αναγκαία έρευνα των πραγματικών γεγονότων της Υπηρεσίας και του δημοσίου υπαλλήλου — Πρέπει να εφαρμόζεται η αρχή της ίσης 5 μεταχείρισης — Πρόταση για μετάθεση πρέπει να προέρχεται από τον προϊστάμενο του Τμήματος — Συνεργασία του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου, για προώθηση του θέματος, δεν αντιβαίνει τον νόμο — Σκοπός μετάθεσης — Με εξαίρεση τις 10 μεταθέσεις που γίνονται για λόγους πειθαρχικούς, όλες οι άλλες τεκμαίρεται ότι γίνονται για το συμφέρον της Υπηρεσίας — Βάρος απόδειξης εξυπηρέτησης αλλότριων σκοπών έχει αυτός που το ισχυρίζεται.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι 15 ακύρωσης — Πλάνη περί τα πράγματα — Για να οδηγήσει στην ακύρωση της διοικητικής πράξης, πρέπει να αποδειχθεί ουσιώδης — Βάρος απόδειξης έχει ο αιτητής στην προσφυγή.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Μεταθέσεις — Εξουσία Δικαστηρίου — Δεν 20 επεμβαίνει στην άσκηση της διακριτικής εξουσίας του αρμόδιου οργάνου, ούτε υποκαθιστά την εξουσία αυτή με την δική του — Επεμβαίνει μόνο σε περιπτώσεις ανεπίτρεπτης χρήσης της διακριτικής εξουσίας.

5 Προς υποστήριξη της προσφυγής της κατά της απόφασης των καθ' ων η αίτηση να την μεταθέσουν από το Νοσοκομείο Λεμεσού στο Νοσοκομείο Πάφου, η αιτήτρια ισχυρίστηκε, ανάμεσα σε άλλα, ότι την μετάθεσή της την επέβαλε ο Υπουργός Υγείας, χωρίς την
 10 διενέργεια οποιασδήποτε έρευνας, ενώ ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών, που ήταν αρμόδιος να γνωρίζει τις ανάγκες της υπηρεσίας, είχε εισηγηθεί την μετάθεσή της στη Λάρνακα. Τέθηκε επίσης ο ισχυρισμός ότι, δεν διεξήχθη η δέουσα έρευνα ως προς τις οικογενειακές συνθήκες της αιτήτριας, πως η απόφαση ήταν προϊόν πλάνης, γιατί λήφθηκε υπόψη ότι, η αιτήτρια καταγόταν από την Πάφο, ενώ αυτή είχε γεννηθεί στη Λεμεσό -, ανατιολόγητη και δημιουργούσε άνιση μεταχείριση σε βάρος της.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

(1) Οι αρχές, που διέπουν τη μετάθεση δημοσίων υπαλλήλων και τον δικαστικό της έλεγχο, μπορούν να συνοψιστούν ως ακολούθως:

20 Μεταθέσεις δημοσίων υπαλλήλων κατά τεκμήριο γίνονται για το γενικό δημόσιο συμφέρον. Η εκτίμηση των αναγκών της Υπηρεσίας είναι στην αποκλειστική αρμοδιότητα των διοικητικών οργάνων. Οι ανάγκες της Υπηρεσίας εκτιμούνται καλύτερα από τον υπεύθυνο Διευθυντή του Τμήματος. Η Επιτροπή οφείλει να δίδει την αναγκαία βαρύτητα στις συστάσεις του Διευθυντή, εκτός εάν αυτές είναι αντίθετες με τα στοιχεία που περιβάλλουν μια συγκεκριμένη υπόθεση. Η Επιτροπή πρέπει να προβαίνει
 25 στην αναγκαία έρευνα των πραγματικών γεγονότων της Υπηρεσίας και του δημοσίου υπαλλήλου πριν εκδώσει απόφαση μετάθεσης.

35 Οι δημόσιοι υπάλληλοι δικαιούνται σε ίση μεταχείριση, με βάση την αρχή της ισότητας. Η αρχή της ίσης μεταχείρισης πρέπει να εφαρμόζεται και στις περιπτώσεις των μεταθέσεων. Η αρχή της ισότητας επιβάλλει στην Επιτροπή ίση μεταχείριση ομοίων περιπτώσεων, όπως άλλωστε και τη διάφορη μεταχείριση διαφόρων περιπτώσεων. Μετάθεση,
 40 που πάσχει από πλάνη περί τα πράγματα, είναι ακυρωτέα.

Η πρόταση για μετάθεση θα πρέπει αναμφίβολα να προέρχεται από τον Προϊστάμενο του ενδιαφερόμενου Τμήματος και πως τέτοια πρόταση γίνεται, αφού ο

προϊστάμενος ικανοποιηθεί ότι οι ανάγκες της υπηρεσίας επιβάλλουν τη μετάθεση δημόσιου υπαλλήλου.

- (2) Η εισήγηση για μετάθεση της αιτήτριας υποβλήθηκε από το Διευθυντή του Τμήματος, όχι απ'ευθείας στην Επιτροπή, αλλά μέσω του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Υγείας. Όπως νομολογήθηκε στην πρόσφατη απόφαση *Ζαχαρίας Ιωάννου ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1919: 5

"Η προώθηση του θέματος στην Επιτροπή από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου, υποδηλοί και τη δική του συνεργασία στις προτεινόμενες μεταθέσεις. Επομένως και αν ακόμα γίνει δεκτός ο ισχυρισμός ότι ο νόμος εναποθέτει την αρμοδιότητα αυτή στο Γενικό Διευθυντή δεν υπάρχει κατά τη γνώμη μου καμιά παρανομία στη διαδικασία υποβολής της πρότασης που δε συγκρούεται ούτε αντιβαίνει προς τις πρόνοιες του νόμου." 10 15

Αναφορικά με τους σκοπούς που η πρόταση για μετάθεση απέβλεπε να ικανοποιήσει, με εξαίρεση τις μεταθέσεις που έχουν ως αιτία λόγους πειθαρχικούς, όλες οι άλλες τεκμαίρεται ότι γίνονται προς το συμφέρον της υπηρεσίας. Στον αιτητή εναπόκειται να αποδείξει ότι, η μετάθεση δεν έγινε προς το δημόσιο συμφέρον ή ότι απέβλεπε να ικανοποιήσει αλλότριους σκοπούς. Ενώπιον του Δικαστηρίου δεν έχει προσκομιστεί οποιοδήποτε στοιχείο που να ανατρέπει το τεκμήριο αυτό ή που να αποδεικνύει ότι η μετάθεση έγινε από όργανο αναρμόδιο. 20 25

- (3) Μια διοικητική απόφαση ακυρώνεται, εάν αποδειχθεί ότι ήταν προϊόν πραγματικής πλάνης. Για να επιφέρει, όμως, την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, η πλάνη περί τα πράγματα, πρέπει να αποδειχθεί ουσιώδης, ότι, δηλαδή, έχει ασκήσει ουσιαστική επίδραση στη λήψη της επίδικης απόφασης. Το βάρος απόδειξης βρίσκεται στους ώμους του αιτητή. 30 35

Υπό τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, κρίνω πως, το γεγονός ότι η αιτήτρια γεννήθηκε στη Λεμεσό και όχι στην Πάφο, δεν ήταν τέτοιας σπουδαιότητας και σημασίας, ώστε να οδηγήσει την επίδικη απόφαση σε ακύρωση, λόγω ύπαρξης ουσιώδους πλάνης περί τα πράγματα. 40

- 5 (4) Το Δικαστήριο τούτο δεν επεμβαίνει στην άσκηση της διακριτικής εξουσίας του αρμόδιου οργάνου, ούτε και υποκαθιστά την εξουσία αυτή με τη δική του. Παρόλο ότι η διακριτική εξουσία της διοίκησης, σε σχέση με τους λόγους
- 10 οι οποίοι υπαγορεύουν τη μετάθεση υπαλλήλου, δεν υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο, το Δικαστήριο επεμβαίνει σε περιπτώσεις ανεπίτρεπτης χρήσεως της διακριτικής εξουσίας. Εξαιρουμένης της περίπτωσης της μετάθεσης για λόγους πειθαρχικούς, κάθε άλλη μετάθεση τεκμαίρεται ότι έγινε προς το συμφέρον της υπηρεσίας. Οι προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις του υπαλλήλου, παρόλο ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, δεν αποτελούν τον πρωταρχικό παράγοντα. Πρωταρχικός παράγων είναι η επάρκεια και αποτελεσματικότητα της υπηρεσίας.

15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

- 20 *Kammitzi v. Republic (1987) 3 C.L.R. 384.*
Royiatzis v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1003.
Ιωάννου ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1919.
- 25 *Isaias v. Republic (1985) 3 C.L.R. 490.*
Papaleontiou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 751.
Kyriakou v. Republic (1966) 3 C.L.R. 876.
Kokkinou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1281.
- 30 *Plastritis v. Republic (1969) 3 C.L.R. 366.*
Republic v. Ekkeshis (1975) 3 C.L.R. 548.
- 35 *G.E.D. Metal Industry v. Κ. Συμβουλίου Προσφορών (1991) 4(A) Α.Α.Δ. 584.*
- 40 *Κούνουνα ν. Δημοκρατίας (1989) 3(E) Α.Α.Δ. 2994.*
Zachariou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 969.
- 45 *Papadopoulou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 865.*

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της μετάθεσης της αιτήτριας από το Νοσοκομείο Λεμεσού στο Νοσοκομείο Πάφου.

5

A.Σ. Αγγελίδης, για την αιτήτρια.

A. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

10

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή η αιτήτρια ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

15

"Δήλωση του Δικαστηρίου ότι, η πράξη και/ή απόφαση των καθ' ων η αίτηση, που περιέχεται στην επιστολή ημερομ. 19.7.91, την οποία η αιτήτρια παρέλαβε στις 3.8.91, με βάση την οποίαν η αιτήτρια μετατίθεται από 1.8.91 από το Νοσοκομείο Λεμεσού στο Νοσοκομείο Πάφου, είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος."

20

Στις 30.6.90, ο Ανώτερος Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας, τη εγκρίσει του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Υγείας, με επιστολή προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, υπέβαλε, από μέρους της αρμόδιας Αρχής, πρόταση για μετάθεση της αιτήτριας από το νοσοκομείο Λεμεσού, όπου υπηρετούσε σαν Οικονόμος, στο νέο νοσοκομείο Πάφου, με σκοπό να αναλάβει την ευθύνη και εποπτεία του αντίστοιχου τμήματος του νέου νοσοκομείου Πάφου.

25

30

Ο δικηγόρος της αιτήτριας, με επιστολή του, ημερ. 30.7.90, προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής, υπέβαλε παραστάσεις, από μέρους της αιτήτριας, για την προτεινόμενη μετάθεσή της. Στην επιστολή αυτή αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, ότι η αιτήτρια δεν αποδέχεται τη μετάθεσή της για υπηρεσιακούς, προσωπικούς και οικογενειακούς λόγους.

35

40

Με επιστολή του, ημερ. 22.10.90, ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Υγείας διαβίβασε στην Επιτροπή αντίγραφο επιστολής του Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας, με ημερ. 8.9.90, στην
5 οποία σχολίασε τις παραστάσεις που υπέβαλε ο δικηγόρος της αιτήτριας, αναφέροντας ότι το Υπουργείο Υγείας συμφωνεί με τις απόψεις του Διευθυντή (Παράρτημα 3). Ο Διευθυντής στην υπό αναφορά επιστολή του, πληροφορήσε, μεταξύ άλλων, το Γενικό Διευθυντή του
10 Υπουργείου Υγείας τα ακόλουθα σχετικά:

"(α) Κατ' αρχή δεν υπάρχει τώρα το θέμα της προσωρινής της μετάθεσης στην Πάφο, γιατί έχει ήδη λήξει. Επομένως, δεν υπάρχει αντικείμενο προσφυγής
15 εναντίον της τέτοιας μετάθεσης.

(β) Είναι γεγονός ότι, αρχικά εγίνοντο διαφορετικές σκέψεις για το πού θα μετατίθετο η κα Αρμεύτου, παρά αυτή στην οποία καταλήξαμε, δηλ. να μετατεθεί στην
20 Πάφο. Ο λόγος που καταλήξαμε στην εισήγησή μας για την Πάφο είναι γιατί πολύ σύντομα ξεκινά η λειτουργία του νέου νοσοκομείου Πάφου και προτιμήσαμε να μεταθέσουμε εκεί την πιο έμπειρη και αρχαιότερη - κα Αρμεύτου - παρά αυτήν που πρόσφατα διορίστηκε στις υπηρεσίες μας (κα. Χρ. Χαρίτωνος).
25

(γ) Δεν υπάρχουν δύο νοσοκομεία στη Λεμεσό, απλώς η κλινική 'Τριτοφτίδη' είναι ως παράρτημα του κυρίως νοσοκομείου εκεί. Εξάλλου, σε κανένα άλλο νοσοκομείο της Κύπρου - ούτε σ' αυτά της Λευκωσίας (Γενικό και Μακάρειο) δεν είναι τοποθετημένες δύο Οικονόμοι.
30

(δ) Η βοηθός Οικονόμος - κι' όχι Οικονόμος όπως φαίνεται να εννοεί ο κ. Αγγελίδης - , που επρόκειτο να μελετηθεί η περίπτωση να υποβαλλόταν Πρόταση για Μετάθεσή της στη Λεμεσό, δεν ήταν ως αντικαταστάτρια της κας Αρμεύτου που θα μετατίθετο εκεί, όπως ισχυρίζεται ο κ. Αγγελίδης (υποπαράγραφος
40 οκτώ της παραγράφου 2 της επιστολής του).

(ε) Σε λεπτομέρεια, όλο το ιστορικό της περίπτωσης αυτής ως επίσης οι λόγοι και το σκεπτικό της

προτεινόμενης αυτής μετάθεσης, εμπεριέχονται στις δύο επιστολές μου με αρ. φακ. Π.6054 και με ημερομηνίες 23.6.1990 (προς το Γενικό Εισαγγελέα - 'έκθεση γεγονότων' - μέσω σας) και 28.8.1990 προς εσάς."

5

Με επιστολή του, ημερ. 17.11.90, το Γραφείο της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας ζήτησε από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Υγείας να πληροφορήσει την Επιτροπή, κατά πόσον εξετάστηκε το ενδεχόμενο να μετατεθεί στην Πάφο η άλλη Οικονόμος, που υπηρετούσε στο Νοσοκομείο Λεμεσού, κα Θεοφανώ Λαβίθια και να δώσει γι' αυτήν πλήρη υπηρεσιακά και προσωπικά/οικογενειακά στοιχεία (Παράρτημα 4).

10

15

Σε απάντηση της πιο πάνω επιστολής της Επιτροπής, ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Υγείας, με επιστολή του, ημερ. 10.1.91, διαβίβασε προς αυτήν αντίγραφο επιστολής του Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας, ημερ. 8.9.90, με το ακόλουθο περιεχόμενο (Παράρτημα 5):

20

"Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή του Προέδρου της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας προς εσάς, με αρ. φακ. 9/60/AV και ημερομηνία 17.11.1990, σχετικά με την προτεινόμενη μετάθεση της κας Άντρος Αρμεύτου, Οικονόμου στο Νοσοκομείο Πάφου και να σας πληροφορήσω ότι η άλλη Οικονόμος, που υπηρετεί στο Νοσοκομείο Λεμεσού, κα Θεοφανώ Λαβίθια είναι αρχαιότερη της κας Αρμεύτου. Γι' αυτό, όταν εξετάστηκε το ενδεχόμενο να μετατίθετο η κα Λαβίθια, αντί η κα Αρμεύτου, στην Πάφο, προτιμήθηκε να προταθεί για μετάθεση η κα Αρμεύτου μια που είναι νεότερη στην υπηρεσία. (Η 2(α) παράγραφος της επιστολής μας με τα ίδια στοιχεία και ημερ. 28.8.90 αναφέρεται).

25

30

35

2. Πιο συγκεκριμένα, τα υπηρεσιακά και προσωπικά/οικογενειακά στοιχεία των δύο πιο πάνω Οικονόμων έχουν ως ακολούθως:

40

Η κα Θεοφανώ Παταπίου-Λαβίθια έχει γεννηθεί στην Στενή Πάφου στις 10.8.44. Στην παρούσα θέση

βρίσκεται από τις 15.9.87 και υπηρετεί στο Νοσοκομείο Λεμεσού από την 1.10.72. Είναι παντρεμένη και έχει ένα παιδί. Ο σύζυγός της κατάγεται από το Ριζοκάρπασο και είναι καθηγητής στη Λεμεσό, όπου διαμένουν μόνιμα.

Η κα Άντρη Αρμεύτου γεννήθηκε στην Πάφο στις 11.5.54. Στην παρούσα θέση βρίσκεται από τις 15.2.89 και είναι τοποθετημένη στο Νοσοκομείο Λεμεσού από τις 21.9.81. Είναι παντρεμένη και έχει τρία παιδιά. Ο σύζυγός της εργάζεται στη Λεμεσό, όπου διαμένουν μόνιμα."

Στη συνεδρίασή της, με ημερ. 18.7.91 (Παράρτημα 6), η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη τα πιο πάνω και όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, περιλαμβανομένων των παραστάσεων της αιτήτριας και των σχετικών απόψεων της αρμόδιας αρχής, έκρινε ότι το συμφέρον της Υπηρεσίας απαιτούσε να μετατεθεί η αιτήτρια από το Νοσοκομείο Λεμεσού στο Νοσοκομείο Πάφου, από 1.8.91.

Ο δικηγόρος της αιτήτριας εισηγήθηκε ακύρωση της επίδικης μετάθεσης, προβάλλοντας τον ισχυρισμό πως ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών, που ήταν και ο πιο αρμόδιος να γνωρίζει τις ανάγκες της υπηρεσίας, είχε εισηγηθεί τη μετάθεση της αιτήτριας στη Λάρνακα και όχι στην Πάφο και την πλήρωση της θέσης Οικονόμου στο Νοσοκομείο Πάφου από τις υποψήφιες που επρόκειτο να διορισθούν ή προαχθούν. Για το θέμα αυτό παρέπεμψε σχετικά σε επιστολή του Διευθυντή προς το Υπουργείο Υγείας ημερ. 9.4.90 (Παράρτημα 10 στη γραπτή αγόρευση για την αιτήτρια και Παράρτημα 2 στην ένσταση).

Ο δικηγόρος της αιτήτριας, περαιτέρω, εισηγήθηκε πως, οι χειρόγραφες σημειώσεις στην πιο πάνω επιστολή αποδεικνύουν πως, ο ίδιος ο Υπουργός Υγείας υπέβαλε και επέβαλε τη μετάθεση της αιτήτριας στην Πάφο, χωρίς αυτός να διενεργήσει οποιαδήποτε έρευνα και χωρίς να δώσει οποιαδήποτε αιτιολογία.

Η εγκυρότητα της επίδικης απόφασης προσβλήθηκε, επίσης, για λόγους μη διεξαγωγής της δέουσας έρευνας από την Επιτροπή, για παντελή έλλειψη αιτιολογίας, κατά

παράβαση του άρθρου 48, του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Ν. 1/90), και για άνιση μεταχείριση σε βάρος της αιτήτριας.

Αντικρούοντας τους πιο πάνω ισχυρισμούς, ο δικηγόρος της Δημοκρατίας υπέβαλε πως, τα Παραρτήματα 4 και 5 της ένστασης αποδεικνύουν πως, η Επιτροπή έκαμε τη δική της έρευνα, βασιζόμενη στους ισχυρισμούς της αιτήτριας και αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία· η δε απόφαση που λήφθηκε ήταν δεόντως αιτιολογημένη και εδράζεται στο δημόσιο συμφέρον.

Οι αρχές που διέπουν τη μετάθεση δημοσίων υπαλλήλων και το δικαστικό της έλεγχο, αναπτύχθηκαν από το Δικαστήριο αυτό σε μεγάλο αριθμό υποθέσεων. Στην υπόθεση *Kammitis v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 384, έγινε ένα ταξινομημένο περίγραμμα των αρχών που διέπουν την επέμβαση του Δικαστηρίου σε μεταθέσεις δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίες μπορούν να συνοψισθούν ως ακολούθως:

"Μεταθέσεις δημοσίων υπαλλήλων, κατά τεκμήριο, γίνονται για το γενικό δημόσιο συμφέρον. Η εκτίμηση των αναγκών της Υπηρεσίας είναι στην αποκλειστική αρμοδιότητα των διοικητικών οργάνων. Οι ανάγκες της Υπηρεσίας εκτιμούνται καλύτερα από τον υπεύθυνο Διευθυντή του τμήματος. Η Επιτροπή οφείλει να δίδει την αναγκαία βαρύτητα στις συστάσεις του Διευθυντή, εκτός εάν αυτές είναι αντίθετες με τα στοιχεία που περιβάλλουν μια συγκεκριμένη υπόθεση. Η Επιτροπή πρέπει να προβαίνει στην αναγκαία έρευνα των πραγματικών γεγονότων της Υπηρεσίας και του δημοσίου υπαλλήλου, πριν εκδώσει απόφαση μετάθεσης.

Οι δημόσιοι υπάλληλοι δικαιούνται σε ίση μεταχείριση, με βάση την αρχή της ισότητας. Η αρχή της ίσης μεταχείρισης πρέπει να εφαρμόζεται και στις περιπτώσεις των μεταθέσεων. Η αρχή της ισότητας επιβάλλει στην Επιτροπή ίση μεταχείριση ομοίων περιπτώσεων, όπως άλλωστε και τη διάφορη μεταχείριση διαφόρων περιπτώσεων. Μετάθεση που

πάσχει από πλάνη περί τα πράγματα είναι ακυρωτέα."

5 Στην απόφαση *Poyiatzis v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 1003, 1008, το Δικαστήριο αποφάνθηκε πως, η πρόταση για μετάθεση θα πρέπει αναμφίβολα να προέρχεται από τον Προϊστάμενο του ενδιαφερόμενου Τμήματος και πως, τέτοια πρόταση γίνεται αφού ο προϊστάμενος ικανοποιηθεί ότι, οι ανάγκες της υπηρεσίας επιβάλλουν τη μετάθεση δημόσιου υπαλλήλου.

10

15 Η επιστολή ημερ. 30.6.90 (Παράρτημα 1 της ένστασης) περιέχει την πρόταση για μετάθεση της αιτήτριας και είναι δεόντως υπογεγραμμένη από το Διευθυντή του αρμόδιου Τμήματος και το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Υγείας. Η σημείωση στην επιστολή αυτή αναφέρει ότι, "η μετάθεση που προτείνεται συνιστάται και υποβάλλεται από την Αρμόδια Αρχή".

20 Η Επιστολή του Διευθυντή, ημερ. 8.9.90, επεξηγεί τους λόγους που προτιμήθηκε η αιτήτρια, αντί η Οικονόμος κα. Λαβίθια, για μετάθεση στην Πάφο και το όλο σκεπτικό, πίσω από την απόκλιση από την αρχική σκέψη για μετάθεση της αιτήτριας στη Λάρνακα, μπορεί να ανευρεθεί στις παραγράφους 10 και 11 της Έκθεσης

25 Γεγονότων, που επισυνάπτεται στην ένσταση και που ετοιμάστηκε από τις Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας, σχετικά με προηγούμενη προσφυγή της αιτήτριας εναντίον προσωρινής μετάθεσής της στην Πάφο. Σχετική με το θέμα αυτό είναι, επίσης, και η

30 επιστολή του Διευθυντή προς το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Υγείας, ημερ. 28.8.90 (βλ. επισυνημμένο στο Παράρτημα 3 της ένστασης).

35 Η εισήγηση για μετάθεση της αιτήτριας υποβλήθηκε από το Διευθυντή του Τμήματος, όχι απευθείας στην Επιτροπή, αλλά μέσω του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Υγείας. Όπως νομολογήθηκε στην πρόσφατη απόφαση *Ζαχαρίας Ιωάννου ν. Δημοκρατίας*, Υπ. Αρ. 128/90, ημερ. 1.6.90:

40

"Η προώθηση του θέματος στην Επιτροπή, από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου, υποδηλοί και τη

δική του συνεργασία στις προτεινόμενες μεταθέσεις. Επομένως, και αν ακόμα γίνει δεκτός ο ισχυρισμός ότι ο νόμος εναποθέτει την αρμοδιότητα αυτή στο Γενικό Διευθυντή, δεν υπάρχει, κατά τη γνώμη μου, καμιά παρανομία στη διαδικασία υποβολής της πρότασης, που δε συγκρούεται ούτε αντιβαίνει προς τις πρόνοιες του νόμου." 5

Αναφορικά με τους σκοπούς που η πρόταση για μετάθεση απέβλεπε να ικανοποιήσει, η νομολογία δέχεται 10 ότι, με εξαίρεση τις μεταθέσεις που έχουν ως αιτία λόγους πειθαρχικούς, όλες οι άλλες τεκμαίρεται ότι γίνονται προς το συμφέρον της υπηρεσίας (βλ. *Isaias v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 490, *Ζαχαρίας Ιωάννου*, ανωτέρω). Στον αιτητή εναπόκειται να αποδείξει ότι, η μετάθεση δεν έγινε 15 προς το δημόσιο συμφέρον ή ότι απέβλεπε να ικανοποιήσει αλλότριους σκοπούς. Ενώπιον του Δικαστηρίου δεν έχει προσκομιστεί οποιοδήποτε στοιχείο που να ανατρέπει το τεκμήριο αυτό ή που να αποδεικνύει ότι η μετάθεση έγινε από όργανο αναρμόδιο. 20

Ο πιο πάνω ισχυρισμός της αιτήτριας απορρίπτεται.

Ένας άλλος ουσιαστικός λόγος ακύρωσης που προβλήθηκε, αφορούσε την έρευνα της Επιτροπής για τις 25 προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις της αιτήτριας.

Ο δικηγόρος της αιτήτριας υποστήριξε τη θέση ότι η Επιτροπή έδρασε υπό πλάνη περί τα πράγματα, για το λόγο ότι είχε τη λανθασμένη εντύπωση πως αυτή 30 καταγόταν από την Πάφο, ενώ στην πραγματικότητα η αιτήτρια είχε σαν τόπο γεννήσεως τη Λεμεσό, όπως αποδεικνύεται και από το σχετικό πιστοποιητικό γεννήσεως που επισυνάφθηκε σαν Παράρτημα Χ στη γραπτή απάντηση για την αιτήτρια. 35

Μια διοικητική απόφαση ακυρώνεται εάν αποδειχθεί ότι ήταν προϊόν πραγματικής πλάνης (βλ. *Papaleontiou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 751). Για να επιφέρει, όμως, την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης η πλάνη 40 περί τα πράγματα, πρέπει να αποδειχθεί ουσιώδης, ότι δηλαδή έχει ασκήσει ουσιαστική επίδραση στη λήψη της επίδικης απόφασης. (Βλ. Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιον

Διοικητικού Δικαίου, 1978, σελ. 416 και 417, **Kyriakos Kyriakou v. Republic** (1966) 3 C.L.R. 876, 882 και **Kokkinou v. Republic** (1987) 3 C.L.R. 1281).

5 Το βάρος απόδειξης πλάνης βρίσκεται στους ώμους του αιτητή (**Platritis v. Republic** (1969) 3 C.L.R. 366, **Republic v. Ekkeshis** (1975) 3 C.L.R. 548 και **G.E.D. Metal Industry v. K. Συμβουλίου Προσφορών**, Υπ. Αρ. 677/89, ημερ. 8.2.91).

10

Υπό τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, κρίνω πως το γεγονός, ότι η αιτήτρια γεννήθηκε στη Λεμεσό και όχι στην Πάφο, δεν ήταν τέτοιας σπουδαιότητας και σημασίας, ώστε να οδηγήσει την επίδικη απόφαση σε
15 ακύρωση λόγω ύπαρξης ουσιώδους πλάνης περί τα πράγματα.

Η παρούσα περίπτωση θα πρέπει να διαφοροποιηθεί από τα γεγονότα της απόφασης στην υπόθεση **Δρ. Στυλιανή**
20 **Πέτρου Κούνουνα ν. Δημοκρατίας**, Υπ. Αρ. 46/86, ημερ. 9.12.89, όπου το Δικαστήριο ακύρωσε την προσβαλλόμενη μετάθεση, για το λόγο ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της το πιστοποιητικό της Ανώτερης Ειδικού Γυναικολόγου και το πιστοποιητικό του Ιατροσυμβουλίου για την αιτήτρια.

25

Από το υλικό το οποίο τέθηκε ενώπιόν μου, έχω ικανοποιηθεί ότι, η Επιτροπή διεξήγαγε τη δέουσα έρευνα ως προς τις προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις της αιτήτριας, όπως φαίνεται από τα Παραρτήματα 3, 4
30 και 5 της ένστασης. Η Επιτροπή ζήτησε από την αρμόδια αρχή να εκφράσει τις απόψεις της για τις παραστάσεις της αιτήτριας, να εξετάσει το ενδεχόμενο μετάθεσης της άλλης Οικονόμου στο Νοσοκομείο Πάφου και να δώσει πλήρη υπηρεσιακά, προσωπικά και οικογενειακά στοιχεία για
35 την αιτήτρια και την Οικονόμο Θεοφανώ Λαβίθια.

Το Δικαστήριο τούτο δεν επεμβαίνει στην άσκηση της διακριτικής εξουσίας του αρμόδιου οργάνου, ούτε και υποκαθιστά την εξουσία αυτή με τη δική του. Παρόλο ότι
40 η διακριτική εξουσία της διοίκησης, σε σχέση με τους λόγους οι οποίοι υπαγορεύουν τη μετάθεση υπαλλήλου, δεν υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο, το Δικαστήριο επεμβαίνει σε περιπτώσεις ανεπίτρεπτης χρήσεως της

διακριτικής εξουσίας. Εξαιρουμένης της περίπτωσης της μετάθεσης για λόγους πειθαρχικούς, κάθε άλλη μετάθεση τεκμαίρεται ότι έγινε προς το συμφέρον της υπηρεσίας. Οι προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις του υπαλλήλου, παρόλο ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, δεν αποτελούν τον πρωταρχικό παράγοντα. Πρωταρχικός παράγων είναι η επάρκεια και αποτελεσματικότητα της υπηρεσίας (βλ. *Zachariou v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 969 και *Papadopoulou v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 865).

5

Ενόψει των όσων ανάφερα πιο πάνω και όλων των ενώπιόν μου στοιχείων, έχω καταλήξει ότι, η διακριτική εξουσία της Επιτροπής ασκήθηκε ορθά και η κρινόμενη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή.

10

Η προσφυγή απορρίπτεται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.